

Jak vidí Prahu 3 koučka a muzikantka Irene Itria z Itálie

05.12.2025

Když jsem se přestěhovala na Žižkov, netušila jsem, jak hlubokou stopu v mém životě tohle místo zanechá.

Pracuju jako koučka vedení pro Deutsche Börse. Sotva jsem se trochu rozkoukala a vykročila v očekávání nové vzrušující životní kapitoly, svět se zničehonic uzavřel. Přišel lockdown a cvrkot v žižkovských ulicích zcela utichl. Měla jsem pocit, jako bych se dusila, dokud jsem si nepořádila ukulele. Ten drobný nástroj se stal mým klíčem nejen k hudbě, ale taky ke spřízněným duším – mé komunitě.

Co začalo jako domácí brnkání akordů, mě brzy přivedlo na místní jam sessions. Vstřícný duch Žižkova mě přijal mezi své a hudba se stala mým záchranným lanem. O čtyři roky později už nejsem jenom účastnice. Spolupořádám jam session, která spojuje lidi stejně, jako kdysi otevřela náruč mně. Dnes vystupuju jako zpěvačka a kytaristka veřejně, a dokonce si s loop station, a směsí tvůrčích sil a odvahy, hudbu sama skládám.

Žižkov mi ukázal, že osobní rozvoj začíná často tam, kde byste to vůbec nečekali. Dal mi jeviště, hlas a přátele, kteří jsou pro mě jako rodina. Tahle čtvrť moji izolaci proměnila v inspiraci a pomohla mi skrze hudbu znovu objevit samu sebe. Za tohle všechno jsem nekonečně vděčná. Žižkov není jen místem, kde bydlím, je místem, kde jsem se naučila znovu dýchat.

Text je uveřejněný v rámci projektu obce Praha 3 – Společné soužití 2025 na integraci držitelů dočasné ochrany spolufinancovaného MV ČR a UNHCR.

